

The title is rendered in a bold, sans-serif font. The letters are filled with a blue color and feature a pattern of yellow stars, reminiscent of the European Union flag. The text is arranged in four lines: 'EUROPEAN', 'REFORMS', 'BULLETIN', and '2021 No 3'.

**EUROPEAN
REFORMS
BULLETIN
2021 No 3**

European Reforms Bulletin

2021

scientific peer-reviewed journal

No. 3

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

email: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaieva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zaiets H. (PhD, Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 09 30.09.2021)

Table of contents

Bakhchevan E.F. Ontology of the Category "Means of Self-Defence" in the Environment of Comprehensive Law Enforcement Forces	2
Balaiaants B.A. System of Corruption Relations as a Component of the Infrastructure of Organized Crime	7
Belenok V.P. Promising ways of prevent threats or violence against law enforcement officers	11
Bondar V.V. Legislative News in the Protection of Human Rights by Law Enforcement Bodies of Ukraine	17
Dmytrenko N. Characteristics of Criminal Offenses Committed by Servicemen	21
Dumansky R.V. Current Problems During the Performance of Official Policies of Ukraine	24
Harat M. Guilt of Legal Entities in Administrative Law: Theoretical Problems of Conceptualization	28
Ivanova M.M. Legal Regulation of the Institution of Adoption in Ukraine	34
Izbash K.S. National Police of Ukraine as a Subject of Ensuring Public Security and Public Order	42
Krasilovska O.Yu. Current Issues Regarding the Recognition, Loss and Deprivation of Refugee Status or Person in Need of Additional Protection	47
Lysenko A., Lysenko I. Information Support of Operative-Search Activity on Struggle Against Criminal Offenses in the Field of Production and Sale of Alcoholic Beverages	50
Lysenko A., Vintsuk V., Tkachov M. Determinants of Criminal Offenses, Provided for by art. 213 of the Criminal Code of Ukraine	56
Merkulova V.O., Gritenko O.A. Life imprisonment: problems of criminal legislation of Ukraine	63
Nedilko Ya. Tactical Features of Conducting a Search in the Investigation of Cybercrimes	73
Novikov M.M. Theoretical, Applied and International Principles Regarding the Content of the Labor Agreement in the Mechanism of the Legal Regulation of Labor Relations in Ukraine	78
Novikova M.N. Impact of Transhumanism on the Content of Personal Non-Property Rights	82
Savelieva I. Some Aspects of the Criminalization and Investigation of Rape	88
Sirko V.S. Administrative and Legal Status of a Volunteer Organization	94
Smirnova V. Certain Issues of Participation of a Witness in Criminal Proceedings	98
Tarasenko V.E., Kisenko V.P. Powers of the subjects of criminal proceedings in matters of preparation and conduct of investigative (search) actions	102
Vatashchuk Yu.V. Object of Criminal Offense Provided by art. 368-4 of the Criminal Code of Ukraine	106
Vdovichenko O.M. Protection of Public Order Local Government Bodies: on the Formation of Local Police	111
Veselova L.Yu., Zaporozhets A.M. Principles of Activity of Authorized Subdivisions (authorized persons) in the Field of Prevention of Corruption During Interaction with Whistleblowers	116
Zaiets O.M., Kononenko Yu. S. The use of video analytics systems by law enforcement agencies of Ukraine in ensuring public safety and order	120

ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF A VOLUNTEER ORGANIZATION

Sirko V.S.

Candidate of Law, Associate Professor

Department of Administrative Law and Administrative Procedure

Odesa State University of Internal Affairs, Odesa, Ukraine

email: sirkovika@ukr.net

Abstract. The article is devoted to the study of volunteering, in particular the imperfections of the legal framework of Ukraine in relation to volunteer organizations. The study of aspects of volunteering on the example of the experience of European countries can become a scientific basis for further study of this phenomenon and will develop effective ways to involve volunteers in the implementation of volunteer assistance.

Keywords: volunteering, social resources, civil society, institutions that involve volunteers in their activities, foreign experience.

В сучасних умовах розвитку нашої держави діяльність волонтерів є дуже інноваційною формою відносин держави та громадян. В ситуації загострення невизначеності й нестабільності суспільство відчуває гостру потребу у механізмах надання оперативних, виважених та адекватних відповідей для мінімізації ризиків і загроз, у способах вирішення пріоритетних проблем та оперативного реагування при їх виникненні. Події Революції гідності та військова агресія на Сході країни засвідчили, що українські структури державного управління за багатьма напрямками продемонстрували низьку результативність у розв'язанні нагальних проблем, які постали перед країною, регіонами та громадянами. На цей час Україна опинилась у ситуації нестачі внутрішніх і зовнішніх ресурсів – людських, трудових, економічних, фінансових, особистісних тощо. Волонтерський рух в Україні має власну історію започаткування та розвитку, проте вписується в загальний контекст глобального масштабу. Спалах волонтерської активності, що охопив усю країну, розгорнувся у 2014 р. у зв'язку з воєнним конфліктом на Донбасі. Локалізація волонтерської допомоги зумовлювалася гострими потребами врятування життя людей окупованих територій, підтримки бійців української армії, допомоги вимушеним переселенцям із зони конфлікту. Мобілізація ресурсів громадянського суспільства в Україні була реалізована саме через волонтерство у зв'язку із зовнішньою загрозою втрати територіальної цілісності української держави.

Дослідження елементів волонтерського руху можна знайти в працях А.Капської, Н. Комарової, Л. Кожухаренко, О. Іщенко, П. Шамина, І.Д. Зверева.

На думку І.Д. Зверєвої, волонтерська робота – це добродійна діяльність, яка здійснюється фізичними особами на засадах неприбуткової діяльності, без заробітної плати, без просування по службі, заради добробуту та процвітання спільнот і суспільства в цілому. Людину, яка добровільно надає безоплатну соціальну допомогу та послуги інвалідам, хворим, особам і соціальним

групам, що опинилися в складній життєвій ситуації, називають волонтером [5]. Відповідно до Закону України «Про волонтерську діяльність» волонтерська діяльність може здійснюватися як волонтерськими організаціями, так і власне волонтерами. Це добровільна, соціально спрямована, неприбуткова діяльність, що здійснюється волонтерами шляхом надання волонтерської допомоги. Наявність правосуб'єктності волонтерських організацій передбачає виникнення наступних груп правовідносин, що виникають між:

- 1) волонтерами-фізичними особами, членами відповідної організації;
- 2) різними волонтерськими організаціями;
- 3) волонтерами, волонтерською організацією та отримувачами волонтерської допомоги;
- 4) волонтерами, волонтерською організацією та публічною адміністрацією у зв'язку з провадженням волонтерської діяльності.

Однак не всі з перелічених відносин підпадають під регулятивну дію норм адміністративного права. Деякі з них регулюються нормами цивільного права, інші – корпоративними нормами громадських організацій. Тим не менше, значна частина суспільних відносин, які виникають за участю волонтерської організації носять адміністративно-правовий характер. Це зокрема, ті, що виникають між волонтерською організацією та органами публічної адміністрації (переважно органами виконавчої влади) у зв'язку із утворенням, реорганізацією та ліквідацією юридичної особи, у зв'язку із провадженням волонтерської діяльності та контролем за її здійсненням. Законодавче визначення волонтерської організації зводиться до поняття юридичної особи, яка здійснює свою діяльність без мети одержання прибутку і отримала статус

волонтерської згідно зі встановленими вимогами. Волонтерська організація забезпечує залучення волонтерів для надання ними волонтерської допомоги шляхом укладання з ними договорів про провадження волонтерської діяльності. Волонтерська організація має право провадити волонтерську та іншу неприбуткову діяльність; залучати волонтерів для здійснення волонтерської діяльності; отримувати кошти та інше майно для здійснення волонтерської діяльності; використовувати у своєму найменуванні та волонтерській діяльності слова “волонтерська організація”; самостійно визначати напрями здійснення волонтерської діяльності; набувати інші права, передбачені законом. У відповідності до законодавчих положень, до зобов’язань волонтерської організації належить забезпечувати волонтерам безпечні та належні для життя і здоров’я умови надання волонтерської допомоги; здійснювати підготовку волонтерів (за необхідності); відшкодовувати прямі збитки, завдані волонтерською організацією в разі одностороннього розірвання нею договору про надання волонтерської допомоги, якщо інше не передбачено договором; відшкодовувати моральну та майнову шкоду, що спричинена внаслідок здійснення нею волонтерської діяльності, відповідно до закону; відшкодовувати волонтерам витрати, пов’язані з наданням ними волонтерської допомоги, передбачені статтею 11 Закону України «Про волонтерську діяльність» [1]; страхувати волонтерів відповідно до Закону України “Про страхування” (страхування життя і здоров’я волонтерів на період надання волонтерської допомоги); дотримуватися правового режиму інформації з обмеженим доступом; забезпечувати вільний доступ до інформації, що стосується здійснення нею волонтерської діяльності. Волонтер може працювати самостійно, але його також можуть залучати до своєї діяльності неприбуткові організації, які мають офіційно зареєстрований статус і, як правило, діють на підставі статуту. Це, як правило, благодійні фонди та громадські об’єднання. Якщо раніше законодавство України передбачало спеціальну реєстрацію від неприбуткових організацій як волонтерської організації, то на сьогодні змінений Закон України «Про волонтерську діяльність» [1] скасував цю норму. Набуття правового статусу волонтерської організації, як і будь-якого іншого громадського об’єднання пов’язують із моментом державної реєстрації. Поняття «волонтерська організація» та порядок надання статусу волонтерської організації були передбачені Законом України «Про волонтерську діяльність» [1]. Але Законом України «Про внесення змін до деяких деяких законів України щодо волонтерської діяльності» [4] від 05.03.2015 р. № 246-VIII були внесені зміни до Закону України «Про волонтерську діяльність» [1], якими спеціальний статус «волонтерської організації» та порядок його надання були виключені з закону. Таким чином, на сьогодні законодавство не передбачає окремого статусу «волонтерських організацій» та особливого порядку його надання. Положенням про Міністерство соціальної політики України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.06. 2015 № 423 Мінсоцполітики визначено центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері волонтерської діяльності[6]. Волонтерська організація діє на підставі статуту (положення), в якому зазначаються: – назва, місцезнаходження, статус та організаційно-правова форма благодійної організації; – предмет, цілі, завдання та основні форми благодійної діяльності; – порядок утворення і діяльності органів управління благодійної організації; – джерела фінансування та порядок використання майна і коштів благодійної організації; – порядок внесення змін до статуту (положення) благодійної організації; – порядок реорганізації або ліквідації благодійної організації, використання її майна і коштів у разі припинення діяльності; – умови і порядок прийняття у члени благодійної організації та вибуття з неї; – права й обов’язки членів благодійної організації. До статуту (положення) можуть включатися й інші положення, пов’язані з особливостями діяльності волонтерської організації. Статут (положення) благодійної організації не має суперечити законодавству України. Процедура державної реєстрації благодійних організацій та загальні засади їх діяльності в Україні визначені Законом України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» № 5073-VI від 25.07.2021, підстава - 1520-IX (далі – Закон N 5073) та Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» № 755-IV від від 14.08.2021 (далі – Закон N 755). Відповідно до статті 1 Закону № 5073, благодійна організація - юридична особа приватного права, установчі документи якої визначають благодійну діяльність в одній чи кількох сферах, визначених цим Законом, як основну мету її діяльності. Засновниками благодійних організацій можуть виступати дієздатні фізичні та юридичні особи, крім органів державної влади, органів місцевого самоврядування, інших юридичних осіб публічного права. Як встановлено в ч.1 ст. 11 Закону № 5073, метою благодійних організацій не може бути одержання і розподіл прибутку серед засновників, членів органів управління, інших пов’язаних з ними осіб, а також серед працівників таких організацій. Разом з тим, таким організаціям дозволяється вести господарську діяльність. Законодавством встановлено наступні види благодійних організацій (ст. 13 Закону № 5073): благодійна організація • благодійне товариство; • благодійна установа; • благодійний фонд. Для набуття правосуб’єктності благодійної організації є необхідною її державна реєстрація. У відповідності до положень Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» Для проведення державної реєстрації юридичної особи, засновник чи уповноважена особа подають державному реєстратору наступні документи:

- ✓ заповнену Заяву про державну реєстрацію юридичної особи (Форма № 1);
- ✓ довіреність на представників перед державним реєстратором (у разі подання документів представником засновників);
- ✓ примірник оригіналу (нотаріально засвідчену копію) рішення засновників чи уповноваженого ним органу про створення юрособи;
- ✓ примірник установчих документів.

Установчий документ для благодійного товариства та благодійного фонду - це статут. Для благодійної установи таким документом є установчий акт. Дані документи затверджуються та підписуються засновником (засновниками) благодійної організації або уповноваженими ними особами.

Установчі документи благодійної організації повинні містити:

- ✓ найменування благодійної організації;
- ✓ сфери та цілі благодійної діяльності;
- ✓ інформацію про органи управління благодійної організації, їх склад, порядок діяльності, компетенцію, та прийняття ними рішень;

Державний реєстратор перевіряє, чи відповідають подані документи установленим вимогам і проводить державну реєстрацію юридичної особи.

За результатами реєстрації, державний реєстратор видає заявнику:

- ✓ Опис документів, що надаються державному реєстратору для проведення державної реєстрації юридичної особи;
- ✓ виписку з ЄДРПОУ.

Варто зазначити, що юридичній особі, якій у встановленому порядку не надали статус волонтерської організації, заборонено використовувати словосполучення "волонтерська організація" у своєму найменуванні та діяльності.

Після проведення державної реєстрації в ЄДРПОУ, благодійну організацію реєструють у Реєстрі неприбуткових установ і організацій. Це слід зробити для того, щоб не виступати платником податку на прибуток. Отже, в цілому Закони № 5073 та № 755-IV на належному рівні регламентують процедуру створення та державної реєстрації благодійних організацій. Разом з тим, необхідно особливу увагу приділяти змісту та оформленню установчих документів з метою недопущення негативних наслідків у вигляді відмови у такій реєстрації. Важливим допоміжним механізмом, спрямованим на виправлення недоліків соціальної політики держави, є благодійна діяльність. З огляду на викладене на сучасному етапі особливої актуальності набувають питання нормативно-правового регулювання даної галузі: правова база країни повинна бути ефективним регулятором даних правовідносин. Так, у Національній стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021 - 2025 роки, є створення сприятливих умов для розвитку громадської ініціативи та самоорганізації, формування та діяльності організацій (інститутів) громадянського суспільства, налагодження партнерської взаємодії між ними та органами державної влади, органами місцевого самоврядування, у тому числі для реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина, задоволення суспільних інтересів, забезпечення громадської участі у прийнятті та реалізації владних рішень. Особливості правового статусу діяльності волонтерських організацій закріплені на законодавчому рівні, а саме в ст. 5 Закону України «Про волонтерську діяльність». [1] М. П. Шамина, вважає, що обсяг правосуб'єктності волонтерської організації в більшій мірі стосується відносин між волонтером та волонтерською організацією та зазначає, що волонтерські організації мають право: а) вимагати від волонтера звіту за виконану роботу; б) вимагати шанобливого ставлення до персоналу і майну волонтерської організації; в) відмовитися від послуг волонтерів при невиконанні ними зобов'язань, порушенні дисципліни, некоректну поведінку щодо співробітників волонтерської організації або інших активістів; г) надавати можливість для отримання волонтером додаткової підготовки, необхідного йому для успішного здійснення його діяльності у волонтерській організації.

До обов'язків волонтерських організацій, на думку, М. П. Шамина, належать: а) створення волонтеру всіх необхідних йому умов праці; б) роз'яснювати волонтеру його права та обов'язки; в) забезпечувати безпеку волонтера (провести інструктаж з техніки безпеки або, у випадку, якщо діяльність може надавати загрозу життю і здоров'ю волонтера, забезпечити його медичне страхування); г) надати волонтеру повну інформацію про діяльність волонтерської організації; д) вирішувати конфліктні ситуації, що виникають в процесі волонтерської діяльності; е) проводити навчальні семінари та тренінги [5]. Правосуб'єктність організацій та установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів включає перелік прав та обов'язків, що передбачені нормативно-правовими актами та установчими документами. Так, зокрема, положення Закону України «Про волонтерську діяльність» визначають, що залучати волонтерів до своєї діяльності можуть організації та установи, які є неприбутковими. Крім того, вони наділені наступними правами та обов'язками: провадити діяльність із укладенням договору про провадження волонтерської діяльності з волонтером або без такого договору у порядку, визначеному цим Законом; отримувати кошти та інше

майно для здійснення волонтерської діяльності; самостійно визначати напрями здійснення волонтерської діяльності; видавати волонтерам посвідчення, що засвідчують їх особу та вид волонтерської діяльності в межах організації; відшкодовувати волонтерам витрати, пов'язані з наданням ними волонтерської допомоги; страхувати життя і здоров'я волонтерів на період провадження ними волонтерської діяльності відповідно до Закону України "Про страхування"; запрошувати іноземців та осіб без громадянства для провадження волонтерської діяльності на території України, направляти громадян України за кордон для провадження волонтерської діяльності; набувати інші права, передбачені законом (зноска). Крім прав, організації та установи реалізують обов'язки, що визначені у аналізованому нормативному акті: забезпечувати волонтерам безпечні та належні для життя і здоров'я умови здійснення волонтерської діяльності; здійснювати підготовку волонтерів; надавати волонтерам достовірну, точну та повну інформацію щодо змісту та особливостей провадження волонтерської діяльності; забезпечувати вільний доступ до інформації, що стосується здійснення волонтерської діяльності організаціями та установами, що залучають до своєї діяльності волонтерів.

Висновки: Завдяки волонтерству перспектива в Україні на державному та місцевому рівнях очікується випереджальний розвиток волонтерського руху, що спрямоване формуванню потужного національного потенціалу. Розробка механізмів роботи цієї діяльності ще не завершена. Для цього потрібно звернутись до міжнародного досвіду, виходячи із своїх історичних, культурних та економічних умов.

Таким чином зазначимо, що волонтерська діяльність з кожним роком набуває все більше обертів як у світі так і на території нашої держави. Послуги волонтерів використовує майже все людство. Добровольці багатьох країн світу об'єднуються в глобальний світовий волонтерський рух. Волонтерська діяльність позитивно впливає на покращення якості життя людей, їх особистий розвиток, вчить допомагати іншим людям які потребують допомоги без мети одержання будь - кого прибутку. Крім того, волонтерство сприяє побудові справедливого, мирного та громадянського суспільства.

References:

1. Law of Ukraine «Pro volunteers'ku diyal'nist'» of 19.04.2011 № 3236-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3236-17#Text>. (In Ukrayina).
2. Pro zatverdzhennya Poryadku reyestratsiyi otrymuvachiv humanitarnoyi dopomohy vid 30.01.2013. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/39-2013-%D0%BF#Text>. (In Ukrayina).
3. Law of Ukraine « Pro derzhavnu reyestratsiyu yurydychnykh osib, fizychnykh osib - pidpryyemstiv ta hromads'kykh formuvan» vid 15.05.2003 № 755-IV . URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15#Text>. (In Ukrayina).
4. Law of Ukraine «Pro vnesennya zmin do deyakykh zakoniv Ukrayiny shchodo volunteers'koyi diyal'nosti» vid 05.03.2015 № 246-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/246-19#Text> . (In Ukrayina).
5. Shamin M.P. Metodicheskoye posobiye po razvitiyu dobrovol'cheskoy (volonterskoy) deyatel'nosti. Kemerovo, 2012. 35 pag.
6. Pro zatverdzhennya Poryadku vedennya Reyestru neprybutkovykh ustanov ta orhanizatsiy, vvelyuchennya neprybutkovykh pidpryyemstv, ustanov ta orhanizatsiy do Reyestru ta vyvelyuchennya z Reyestru. vid 13.07.2016 № 440. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/440-2016-%D0%BF#Text>. (In Ukrayina).
7. Sotsial'na robota v Ukrayini: navch. posibnyk / I.D. Zvyryeva, O.V. Bezpal'ko, S.YA. Kharchenko ta in.; Za zah. red. I.D. Zvyryevoyi, H.M. Laktionovoyi. K.: Naukovyy svit, 2003. 233 pag.

Административно - правовой статус волонтерской организации

Сирко Виктория Сергеевна, e-mail: sirkovika@ukr.net; ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4897-3533>
кандидат юридических наук, доцент кафедры административного права и административного процесса
Одесского государственного университета внутренних дел, г.Одесса, Украина

Аннотация. Статья посвящена исследованию волонтерства, в частности несовершенству правовой базы Украины в отношении волонтерских организаций. Изучение аспектов волонтерства на примере опыта европейских стран может стать научной базой для дальнейшего изучения этого явления и позволит разработать эффективные способы привлечения волонтеров к осуществлению волонтерской помощи.

Ключевые слова: волонтерство, социальные ресурсы, гражданское общество, организации привлекающие волонтеров к своей деятельности, зарубежный опыт.

Centre for European Reforms Studies a.s.b.l.
(Grand Duchy of Luxembourg)

European Reforms Bulletin

scientific peer-reviewed journal

2021
No. 3

Passed for printing 28.09.2021. Appearance 30.09.2021.
Typeface Times New Roman. Circulation 100 copies.

Design, computer page positioning, layout: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg**
All the articles are published in author's edition. Publishing institution: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg** (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité),
+352661261668, email: bulletin@email.lu, <http://cers.eu.pn/bulletin.html>